1. Proste operacje na wektorach

1 Zadanie

Uzupełnij załączony program o definicje funkcji operujących na wektorach:

- 1. void linspace(double v[], double start, double stop, int n); Funkcja wypełnia tablicę rzeczywistą v n wartościami równomiernie rozłożonymi w przedziałe [start, stop]. Wartość n powinna być nieujemna; dla n=1 funkcja zwraca jednoelementową tablicę zawierającą wartość start. Dla n=0 funkcja zwraca pustą tablicę.
- 2. void add(double v1[], const double v2[], int n); Funkcja dodaje *i*-ty element tablicy rzeczywistej v2 do *i*-tego elementu tablicy v1. Obie tablice są *n*-elementowe.
- 3. double dot_product(const double v1[], const double v2[], int n); Funkcja oblicza i zwraca iloczyn skalarny wektorów v1 i v2 o długości n.
- 4. void multiply_by_scalar(double v[], int n, double s); Funkcja mnoży każdy element tablicy rzeczywistej v (o długości n) przez liczbę rzeczywistą s.
- 5. void range(double v[], int n, double start, double step);
 Funkcja wypełnia tablicę rzeczywistą v n wartościami od start (włącznie) z krokiem step. Krok może mieć wartość ujemną wtedy kolejne elementy tablicy będą stanowić ciąg malejący.

Uzupełnij też pomocniczą funkcję void read_vector(double v[], int n), która czyta ze standardowego wejścia n elementową tablicę rzeczywistą v.

2 Wejście

Pierwszy wiersz standardowego wejścia zawiera jedną liczbę naturalną $1\leqslant F\leqslant 5$, oznaczającą kod funkcji do wykonania, zgodny z numeracją z poprzedniego paragrafu. Kolejne wiersze są zależne od wartości F, i tak:

1. F = 1: druga linia wejścia zawiera jedną liczbę całkowitą (wartość n > 0) i dwie liczby rzeczywiste (start i stop).

- 2. F=2: druga linia zawiera jedną liczbę całkowitą n>0 (długość dodawanych wektorów). Kolejne dwie linie zawierają po n liczb rzeczywistych każda (elementy wektorów v1 i v2).
- 3. F=3: druga linia zawiera jedną liczbę całkowitą n>0 (długość mnożonych wektorów). Kolejne dwie linie zawierają po n liczb rzeczywistych każda (elementy wektorów v1 i v2).
- 4. F=4: druga linia zawiera jedną liczbę całkowitą n>0 (długość wektora) i jedną liczbę rzeczywistą s (przez którą mnożymy elementy wektora v). Kolejna linia zawiera n liczb rzeczywistych (elementy wektora \mathbf{v}).
- 5. F = 5: druga linia wejścia zawiera jedną liczbę całkowitą (wartość n > 0) i dwie liczby rzeczywiste (start i step).

3 Wyjście

Wyjście programu również zależy od użytej funkcji. Dla $F=1,\,2,\,4,\,5$ program wypisuje (w jednej linii) elementy wyznaczonego wektora. Dla F=3 program wypisuje jedną liczbę rzeczywistą - iloczyn skalarny wektorów.

Wszystkie liczby rzeczywiste powinny być wyprowadzone z dwoma miejscami po kropce dziesiętnej (format "%.2f").

4 Przykłady

4.1 Przykład

Wejście

1 11 -10 10

Wyjście

-10.00 -8.00 -6.00 -4.00 -2.00 0.00 2.00 4.00 6.00 8.00 10.00

4.2 Przykład

Wejście

2 5 1 2 3 4 5.5 6 5 2 7.5 3

Wyjście

7.00 7.00 5.00 11.50 8.50

4.3 Przykład

Wejście

3 5

1 2 3 4 5.5

6 5 2 7.5 3

Wyjście

68.50

4.4 Przykład

Wejście

4

5 3.5

1 2 3 4 5

Wyjście

3.50 7.00 10.50 14.00 17.50

4.5 Przykład

Wejście

5

10 5 0.5

Wyjście

5.00 5.50 6.00 6.50 7.00 7.50 8.00 8.50 9.00 9.50